

CO-industri har følgende bemærkninger til udkastet:

§ 11:

Det foreslåede gebyr på 0,72 øre pr. stk. filter bør være højere. Gebyret er skønnet for lavt, da det ikke tager højde for den betydelige inflation. Dette bekræftes af mail fra Miljøministeriet af 16.ds.: "I gebyrsatsen på 0,72 øre er der ikke taget højde for den inflation, der forventes året ud." Rapporten fra den eksterne konsulent er som er grundlaget for gebyrfastsættelsen er udarbejdet september 2020. Der er vist ikke mange som forventer almindelig prisudvikling efter årets udløb og normale tilstande i Europa.

Der savnes en begrundelse for ved den første gebyrfastsættelse ikke at tage højde for kendte forhold og for fra starten af at indføre en ordning med efterslæb. Dermed opfyldes det fulde formål i § 10 om dækning af omkostninger ikke.

§ 30, litra 6):

Det bør tilføjes: eller gennemfører mangelfuld egenkontrol.

Med venlig hilsen

Keld Høgh
Miljøkonsulent

Det er os med overenskomster og faglige fællesskaber

CO-industri

Møstien 7, 3.
2450 København SV
Telefon dir.: +45 33 63 80 27
Telefon: +45 33 63 80 00
kh@co-industri.dk

mim@mim.dk med kopi til hwolf@mim.dk - journalnummer 2021-712 .

Tak for invitationen til at deltage i høringen over udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangspplastprodukter.

Brancheforeningen Tobaksindustrien, repræsenterer virksomheder med dansk hovedsæde som bl.a. producerer tobaksvarer med filtre, samt markedsfører filtre til anvendelse i kombination med tobaksvarer.

Det fremgår af §29 at bekendtgørelsen træder i kraft d.5. januar og første betalingsperiode løber fra 5 januar til 30 juni 2023 jf. § 12.

Vi forstår på det regeludkast, som Tyskland aktuelt har sendt i notifikation i EU, at vores naboland først planlægger at lade tilsvarende regler træde i kraft i januar 2024.Samt at udskyde indberetnings- og betalingsforpligtelsen for året 2024 til 2025.

Bekendtgørelsesudkastet giver i øvrigt ikke anledning til bemærkninger, idet vi tillader os at gå ud fra, at der med teksten i § 21 1) hvor det anføres "...behandles på lige vilkår, idet der skal tages hensyn til producentens eller importørens markedsandel" henvises til, at også under en kollektivordning skal gebyret mv., betales i forhold til markedsandel.

Med venlig hilsen

Tobaksindustrien

Jens Hennild
Direktør, Cand.jur.

Tobaksindustrien

Skodsborgvej 124a
2840 Holte
Telefon: +45 39 62 68 99
Mobil: +45 20 35 12 99
E-Mail: jh@tobaksindustrien.dk

Miljøstyrelsen har sendt et udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer. Frederiksberg Kommune skal hermed afgive høringssvar.

Den nye producentansvarsordning indebærer, at producenter og importører af filtre til tobaksvarer forholdsmæssigt, i forhold til deres markedsandel, skal afholde omkostninger forbundet med:

- Statens og kommunernes oprydning af henkastet affald fra filtrene og den efterfølgende transport og behandling af dette henkastede affald
- Statens og kommunernes indsamling af affald fra filtrene, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, herunder infrastrukturen og driften heraf, og den efterfølgende transport og behandling af affaldet
- Oplysningstiltag til forbrugere om affaldshåndteringsmuligheder og om den belastning på miljøet som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af filtrene medfører
- Miljøstyrelsens indsamling af og rapportering af data vedrørende filtrene til EU Kommissionen samt Miljøstyrelsens administration af gebyrer, herunder kontrol mv.
- Dansk Producentansvars administration i henhold til bekendtgørelsen

Bekendtgørelsen pålægger producenter at betale 0,72 øre pr. filter til tobaksvarer, idet der forventes udgifter til ovennævnte svarende til ca. 35 mio. kr. årligt. Det nævnes herudover, at kommunernes udgifter skønsmæssigt vil blive fastsat hver tredje år af en ekstern part.

Frederiksberg Kommune finder, at der er tale om et godt initiativ.

Der mangler imidlertid en fordelingsnøgle af, hvordan pengene fordeles mellem stat og kommuner, hvilket Frederiksberg Kommune går ud fra sikres i en efterfølgende bekendtgørelse, vejledning eller lign..

Frederiksberg Kommune kan herudover bemærke, at 0,72 øre pr. filter virker lavt sat, da kommunen har en udgift på ca. 3 kr. pr. filter, der samles op manuelt i byen, og 0,72 øre dækker således kun ca. hvert 3000. skod, mens omkostningen naturligvis er lavere i forhold til cigaretskod, der fejes op af fejmaskiner.

Det er endvidere vigtigt, at betalingen, herunder til kommunerne, afspejler de faktiske omkostninger forholdsmæssigt. Det må således antages, at større bykommuner har større udgifter til renholdelse.

Med venlig hilsen

Jan Bøge Sørensen
Vej-, Park- og Miljøchef

Vej, Park og Miljø
By-, Kultur- og Miljøområdet
Frederiksberg Rådhus
Smallegade 1
DK - 2000 Frederiksberg
Telefon: +45 38214200
www.frederiksberg.dk

F R E D E R I K S B E R G
K O M M U N E

Når du henvender dig til Frederiksberg Kommune behandler vi personoplysninger om dig.
Du kan læse mere om formålet og dine rettigheder [her](#).

København den 19.8.2022

Miljøministeriet
Slotsholmsgade 12,
1216 København K

E-mail: mim@mim.dk
Kopi: hwolf@mim.dk
Journalnummer: 2021-712

Høringssvar fra

British American Tobacco Denmark A/S
Bernstorffgade 50
1577 København V

Indledning

BAT takker for muligheden for at kunne afgive høringssvar til bekendtgørelsen, og ser frem til et godt og konstruktivt samarbejde, der fremadrettet har til formål at reducere mængden af henkastede skodd i naturen.

Overordnet ser BAT positivt på den fremsendte bekendtgørelse vedrørende implementeringen af engangsplastdirektivet, og mener det er den rette vej at gå, for at reducere mængden af henkastede filtre i naturen. I forbindelse med bekendtgørelsen har vi følgende overvejelser, som vi ønsker at gøre opmærksom på i den endelige bekendtgørelse.

BATs overordnede overvejelser:

- Overordnet ser BAT positivt på gebyret for opsamling af skod, og henstiller til at ordningen fremadrettet bliver proportionel og så omkostningseffektiv for producenterne, således der sikres proportionalitet i gebyret og de faktiske udgifter.
- Den faldende rygeprævalens i Danmark må, i tillæg til de i bekendtgørelsen nævnte informationskampagner, alt andet lige føre til færre henkastede skod, og dermed skal der tilvejebringes en model, der sikrer at omkostningsrammen også afspejler tendensen. Det samlede omkostningsniveau bør derfor falde over tid, så der er sammenhæng mellem færre markedsførte cigaretter og omkostningerne til renhold.
- Vi ønsker klarhed omkring metode og beregningen bag det fastsatte gebyr således der sikres transparens for alle involverede parter.

- For os som producenter er der fortsat en del uklarhed i forhold til opgavefordelingen mellem kontrol og opkrævning af gebyret, samt hvem vi som producent skal henvende os til, såfremt der er brug for korrektion af markedsførte mængder.
- Der ønskes yderligere en større klarhed i visse dele af i bekendtgørelsen, herunder registrering af varemærker, virksomhedsregistrering, kollektiv ordningers egenkontrol samt producenternes forpligtelser ved fjernsalg.

Omkostningerne bør afspejle de faktiske udgifter ved opsamling af skodder

BAT mener, at det nuværende niveau for producenterne pålagte gebyr i forbindelse med indsamling af cigaretskod overordnet set er rimeligt. BAT hæfter sig dog ved, at man ikke lægger op til omkostningerne revideres årligt, og dermed afspejler de reele mængder indsamlede skod.

Det er BATs overbevisning, at dette giver en skævhed for producenterne, da den fremlagte model ikke tager højde for, at omkostningerne som er forbundet med renhold og opsamling, alt andet lige vil falde i takt med mængden af markedsførte cigaretter, da omkostningerne kun evalueres hvert tredje år. Stat og kommuners udgifter til opsamling af henkastede filtre må, med en faldende rygeprævalens i Danmark, alt andet lige dermed blive mindre over tid, hvilket også forventes at afspejle sig i en lavere omkostning for producenterne.

BAT er af den opfattelse, at der i fremtiden, alt andet lige, vil være færre henkastede filtre som en afledt konsekvens af en faldende rygeprævalens i Danmark. Dertil kommer den stigende bevidsthed blandt forbrugerne omkring henkastning af skod, der som en naturlig forlængelse af informationskampagner ligeledes må bidrage til en ændring af forbrugernes adfærd.

Når producenternes betaling, i den fremsendte bekendtgørelse, beregnes på baggrund af producenternes markedsførte mængder, bør de faktiske udgifter i forbindelse med renhold, også kunne afspejles i den faktiske mængde af opsamlede skod. Her kan man også reducere den samlede omkostning, ved at reducere mængden af manuel opsamling og satse mere på opsamling af skod gennem mekaniseret opsamling.

En lavere mængde af markedsførte cigaretter i Danmark, som følge af en faldende rygeprævalens, vil set fra BAT føre til en højere omkostning til renhold pr. markedsført cigaret. Såfremt omkostningsrammen fastholdes eller stiger, mens mængden af markedsførte cigaretter falder, som en konsekvens af en faldende rygeprævalens, vil omkostningerne blive fordelt ud på de markedsførte cigaretter. Derfor er det BATs opfattelse, at man fremadrettet bør tilstræbe en betaling, der både er proportionel og tilsikre en omkostningseffektiv ordning for producenterne. Det er derfor vores klare forventning, at omkostningsrammen til renhold falder i takt med mængden af markedsførte cigaretter aftager.

BAT ønsker derfor, at man i ordningen tager højde for, at de samlede omkostninger for producenterne afspejler sig i de faktiske omkostninger ved stat og kommuners indsamling af skod, således at prisen pr.stk. afspejler de reele udgifter forbundet med opsamlingen af skod. Altså bør færre markedsførte filtre også sænke omkostningsniveauet.

Vælges der ved evaluering og ved den årlige stikprøve, en vægtbaseret model, er BAT af den opfattelse at en sådan bør baseres sig på filterets vægt på tidspunktet for markedsføring, og ikke vægten på det opsamlede skod, som udover selve filteret typisk består af tobaks- og papirrester samt kan være vådt.

BAT er dog som nævnt, overordnet tilfreds med at gebyret dækker de i §10 angivne omkostninger.

BAT vil i forlængelse af ovenstående ligeledes gøre opmærksom på, at der fortsat er en stor mængde illegale cigaretter på markedet. Når køberne af disse også henkaster, vil disse dermed også udgøre en relativ stor mængde, af de opsamlede skod, hvorfra gebyrsatsen fastsættes. Dermed vil producenter som lovlydigt oplyser antallet af markedsførte cigaretter, også blive pålagt en omkostning, for opsamling af illegalt producerede cigaretter, hvilket ikke er proportionelt eller rimeligt. Derfor bør man i bekendtgørelsen ligeledes tilstræbe, at der tages højde for dette.

Klarhed omkring beregningen bag det fastsatte gebyr

BAT ønsker ligeledes, at man fra myndighedernes side fremlægger beregningen samt metoden bag de forventede udgifter, stat og kommune har i forbindelse med opsamlingen af cigaretskod. Dette for at sikre gennemsigtighed for metoden samt omkostningsberegningerne bag det i §11 fastsatte gebyr på 0,72 øre pr.stk.filtre til tobaksvarer.

Dels for at sikre klarhed omkring de reele omkostninger bag opsamling af henkastede skod, adskilt fra de øvrige udgifter der anføres i bekendtgørelsen, og dels for at få klarhed omkring metoden bag beregningen af omkostninger. I tillæg hertil ønsker BAT også at gøre opmærksom på, at man bør fremlægge metoden for den evaluering der hvert tredje år skal ligge til grund for ændringer i de omkostninger man pålægger producenterne af cigaretter at dække gennem gebyrbetalingen pr.markedsført cigaret.

BAT ser dog positivt på den åbenhed, som Miljøministeriet oplyser i forbindelse med høringsbrevet, hvor det fremgår, at der på Miljøministeriets hjemmeside vil være en generel oversigt over de forskellige udgifters andel af gebyret.

Egenkontrol og retningslinjer for procedurer samt opgørelse af markedsførte filtre

BAT bemærker, at der i forbindelse med bekendtgørelsens implementering vil blive pålagt producenterne en række administrative byrder, der har økonomiske konsekvens for producenterne, samt krav om egen kontrol ved indberetning.

I denne forbindelse har BAT en forventning om, at der i god tid forud for implementeringen, udsendes retningslinjer for de i bekendtgørelsens §17 stk.3 angivne procedurer og krav til dokumentation for gennemførelsen af producenternes egenkontrol.

BAT ser positivt på den i bekendtgørelsen fremlagte implementeringsperiode, men understreger at det ligeledes her forudsætter, at der i forhold til bekendtgørelsens §13 i god tid forud, udsendes retningslinjer for de af myndighederne fastsatte krav til regnskabet. Hvor opgørelsen og angivelsen af det gebyrpligtige antal filtre til tobaksvarer danner grundlaget for producenternes betaling.

Afklaring af opgavefordelingen mellem myndigheder, kollektivordninger og Dansk Producentansvar (DPA)

I den fremsendte bekendtgørelse er der uklarhed omkring, hvorvidt det er DPA, der bærer det overordnede ansvar for at kontrollere og opkræve gebyrerne, eller om det er Miljøstyrelsen, vi som producent skal henvende os til.

Tilsvarende er det vores opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt at samle de årlige betalinger for producentansvaret, i én samlet oversigt, der klargør de markedsførte mængder af produkter, omfattet af producentansvaret, men som nu deles op. Producenterne pålægges derfor ekstra administrative byrder, som er u hensigtsmæssige og ikke sikre en transparens og klarhed for vores betaling.

BAT bemærker ligeledes at der ønskes klarhed over, hvorvidt der skal registreres én gang pr. varemærke der markedsføres, eller hvorvidt det er tilstrækkeligt at registrere alle varemærker på én gang. Oplysningerne vedrørende hvilke varemærker vi som producent har på markedet, er allerede de danske myndigheder bekendt, idet de indberettes til Sikkerhedsstyrelsen ved købe af stempelmærker for de forskellige produkter. Der lægges dermed op til dobbeltregistrering, hvilket vi må gøre opmærksomme på pålægger os en unødvendig administrativ byrde. Vi ønsker derfor en model, hvor vi blot skal registrere vores markedsførte varemærker én gang.

Derudover er bekendtgørelsen uklar omkring hvor, og hvordan vi som virksomhed kan rette op, såfremt vi i indberetningen har anført en forkert mængde markedsførte filtre. Er det DPA, en evt. kollektiv ordning, eller Miljøstyrelsen, som der skal indberettes til. Ligeledes mangler der anvisninger for, hvilken dokumentation der kræves for at korrigere for fejlagtige angivne mængder, tidsfrister for rettelser og generelle anvisninger herfor.

Uklarheder i bekendtgørelsen

I § 17 anføres det, at producenterne skal føre egen kontrol, og vælger en producent at indgå i en kollektiv ordning, skal denne jf. § 20 også føre egen kontrol af økonomisk data samt kvaliteten af indleverede data. BAT ønsker i denne forbindelse klarhed omkring, hvorvidt en kollektiv ordning kan føre egenkontrol på vegne af producenten, eller om dette fortsat er en forpligtigelse for producenten såfremt denne indgår i en kollektiv ordning.

I § 18 er der en uklar formulering som bør præciseres i det, det afkræves af *"En fysisk eller juridisk person, som er etableret i Danmark, og som sælger filtre til tobakvarer ved fjernsalg i en anden EU-medlemsstat, hvor den fysiske eller juridiske person ikke er etableret"*. I denne forbindelse er BAT udeforstående overfor, hvorfor de danske myndigheder har en holdning til, hvorvidt en dansk virksomhed overholder sine forpligtelser i en anden medlemsstat. Såfremt en producent undlader at udnævne en repræsentant kan dette forhold straffes med bøde jf. § 30. Her må BAT henstille til territorialprincippet i EU.

BAT undrer sig ligeledes over, hvorfor det som anført i bilag 1 pkt. 2 til bekendtgørelsen, afkræves af producenterne at angive deres URL adresse, og hvis vi som producent har flere URL adresser, hvilken skal i så fald angives. Det er BATs klare forventning at der inden ikræfttrædelsesdatoen er klarhed herom.

Med venlig hilsen,

Anders Burlund,
Government Affairs Manager, British American Tobacco

København, 19. august 2022

Miljøministeriet

mim@mim.dk

hwolf@mim.dk

Journal nr.: 2021-712

Høring om udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer.

Philip Morris ApS, et datterselskab af Philip Morris International Inc. (herefter benævnt PMI), skal hermed afgive kommentarer vedrørende "Udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer".

Engangsplastprodukter er et stigende problem for miljøet – og selvom forbruget af tobaksvarer med engangsfiltre er faldende på grund af ændrede tobaksvaner, deler vi ikke desto mindre EU's ambition om at reducere affaldsmængderne som følge heraf.

Udvidet producentansvar (EPR) for affald adskiller sig imidlertid fra andre slags producentansvar. Det vil være nødvendigt at implementere ansvaret på en proportional, omkostningseffektiv og ikke desto mindre gennemsigtig måde i henhold til hovedprincipperne og målene i direktiv (EU) 2019/904 (SUPD).

Overordnet mener PMI, at Miljøministeriet er på rette vej med udkastet til bekendtgørelse.

Vi mener dog, at udkastet til bekendtgørelse i nogle henseender mangler klarhed og i andre henseender ikke fuldt ud lever op til de vigtige principper, der er nødvendige med henblik på at give producenterne tilstrækkelige incitamenter til at nedbringe brugen af engangsplast jævnfør betragtning 16 i SUPD, som udtrykkeligt erklærer:

"Ordninger for udvidet producentansvar for tobaksvarer med filtre, der indeholder plast, bør også tilskynde til innovation og føre til udviklingen af bæredygtige alternativer til tobaksvarefiltre, der indeholder plast. Medlemsstaterne bør fremme en bred vifte af foranstaltninger til at reducere henkastelse af affald efter forbrug af tobaksvarer med filtre, der indeholder plast"

Generelle kommentarer

Formålet med direktivet er at reducere mængden af engangsplastaffald og at fremme en cirkulær økonomi. Som en del af dette:

- Producenterne afholder omkostningerne ved oprydning af henkastet affald forårsaget af disse produkter og dets efterfølgende transport og behandling af dette henkastede affald (8.2 / 8.3b)
- De omkostninger, der skal afholdes, jf. stk. 2 og 3, må ikke være højere, end hvad der er nødvendigt (8.4)
- Oprydningen skal leveres på en omkostningseffektiv måde, og beregningsmetoden skal udvikles på en måde, der gør det muligt at fastlægge omkostningerne ved oprydning af henkastet affald på en forholdsmæssig måde (8.4).

Disse nøglekriterier i direktivet er vigtige at huske.

Industrien skal være ansvarlig for omkostninger, der opstår som følge af, hvad den lovligt har gjort tilgængeligt på markedet.

Industrien skal afholde omkostningerne for det, der indsamles, det vil sige omkostningerne til selve oprydningen.

Oprydningen skal også være omkostningseffektiv og forholdsmæssig.

Endelig skal den beregningsmodel, der bruges til at fastlægge EPJ-gebyrer til producenter, være gennemsigtig, så de, der er berørt af gebyrerne, kan se, hvordan gebyrerne beregnes, og hvordan det ved at reducere produktaffald skal være muligt at reducere EPJ-omkostningerne.

Kommissionen arbejder derfor i skrivende stund på retningslinjer for at lette dette arbejde for medlemsstaterne.

Specifikke kommentarer

Beregning af antallet af markedsførte filtre – afklaring

Bekendtgørelsens § 12, stk. 2, nr. 1-6, indeholder en unødigt kompliceret liste over handlinger, der kan udgøre en tilgængeliggørelse på det danske marked. Ministeriet har valgt denne komplicerede liste frem for at gentage definitionen i SUPD artikel 3, stk. 6 og 3, stk. 7. Ministeriet bør præcisere, at gebyrerne i bekendtgørelsesudkastet kun skal betales for tobaksfiltre af engangsplast, som bliver markedsført inden for den relevante gebyrperiode.

Vi antager, at hensigten ikke har været at ændre definitionerne i artikel 3 i SUPD, og at listen i § 12, stk. 2, punkt 1-6 har til formål at præcisere SUPDs definition af "markedsføring".

Ikke desto mindre foreslår vi – for at opnå overensstemmelse med den europæiske lovgivning, som sikrer et indre marked og for at sikre en fuldt harmoniseret anvendelse af SUPD – at afsnit 12, stk. 2, punkt 1-6 udgår og erstattes med "gjort tilgængelig på markedet i hver gebyrperiode".

Fradrag af ulovligt importerede eller grænsehandlede varer – proportionalitetsprincippet

I henhold til udkast til bekendtgørelsens § 11, stk. 1, er de gebyrer, som producenterne skal betale, fastsat til 0,72 øre pr. filter. Dette er baseret på opgørelsen af de samlede omkostninger til oprydning af filtre – også de filtre, som producenterne ikke er ansvarlige for.

Men cirka 10 pct. af den samlede mængde cigaretter, der forbruges i Danmark, stammer fra ulovlige produkter importeret til Danmark (6,5 pct.) eller afgiftsfri grænsehandel (3,5 pct.). Da disse produkter ikke

er relateret til vores kommercielle aktiviteter i Danmark, finder vi det i strid med direktivets principper, at vi skal dække EPR-omkostninger for produkter, vi ikke har gjort tilgængelige på det danske marked.

Som sådan bør det af Miljøministeriet specificerede beløb reduceres forholdsmæssigt og kun dække EPJ-omkostninger for produkter, der lovligt er gjort tilgængelige på det danske marked i henhold til definitionen af SUPD i artikel 3(6) og 3(7).

Betaling på 5 mio. kr. ud over de reelle omkostninger - afklaring

I henhold til udkastet til bekendtgørelsens § 10, stk. 1, skal de gebyrer, som producenterne skal betale, dække en række aktiviteter. Nogle af disse aktiviteter er klart specificeret, andre er ikke.

Det følger af opgørelsen af de samlede omkostninger – altså relateret til gebyret på 0,72 øre pr. filter – at der oven i de reelle omkostninger til oprensning af filtre skal betales et beløb på 5 mio. kr.

Miljøministeriet bør klart angive, at de tiltag, som gennemføres, skal være i overensstemmelse med direktivets principper, som er:

a) **Specificitet:** Kun reelle omkostninger, der er direkte relateret til affaldshåndtering og oprydning af henkastet engangsplastaffald, såsom gaderengøring og tømning af offentlige skraldespande, bør medtages. Andre tjenester, som også leveres af affaldshåndteringsoperatører eller på deres vegne, såsom vintergaderengøring, graffitijernelse, vedligeholdelse af parker eller reparation af ejendom, skal udelades. Det er væsentligt, at producenterne præcist betaler for de omkostninger, der er forbundet med deres aktiviteter, ellers svækkes incitamenterne til at reducere affaldsmængderne.

b) **Effektivitet:** Kun omkostningseffektive tiltag bør medtages. Omkostninger, der overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at udføre en bestemt affaldshåndteringsaktivitet, skal ikke tages i betragtning. Omkostningseffektivitet skal sikres. Gennemsnitlige eller reelle omkostninger er ikke nødvendigvis effektive omkostninger. For at afgøre, hvad der er omkostningseffektivt på lokalt niveau, kan det være nødvendigt at definere påvirkningsindikatorer, såsom acceptable niveauer af renhold og mål for det niveau, der skal nås i hver type lokalitet/habitat.

c) **Gennemsigtighed:** Omkostninger oplyses i alle dele. Beregningsmetoden for SUP-omkostninger skal være fuldstændig gennemsigtig. Kommunerne skal oplyse deres affaldshåndteringsomkostninger i detaljer.

Som konsekvens af ovenstående tre principper må alle omkostninger forbundet med offentlig affaldshåndtering i omkostningsundersøgelser præsenteres og nedbrydes så detaljeret som muligt på kommuneniveau.

d) **Proportionalitet:** Proportionalitetsprincippet fordrer, at der vedtages foranstaltninger, som er (a) tilstrækkelige til at opfylde det mål, der forfølges med den pågældende foranstaltning (b) nødvendige for at opfylde dette mål, og (c) ikke er overdrevent store, dvs. at de ulemper, der forårsages af foranstaltningen, ikke må være uforholdsmæssige. Sidstnævnte krav i proportionalitetstesten indebærer, at når der er et valg mellem lige effektive foranstaltninger, skal den mindst restriktive eller billigste løsning vælges.

e) **Repræsentativitet:** Undersøgte kommuner og affaldsprøver skal være repræsentative. Den fulde bosættelsesstruktur i et land skal tages i betragtning (f.eks. ikke kun indre byområder).

f) **Offentligt affald:** Kun offentligt affald, dvs. affald, der er henkastet i offentlige rum eller bortskaffet korrekt i offentlige indsamlingssystemer, bør tages i betragtning. Privat affald, fx husholdningsaffald og erhvervsaffald eller andet affald, der findes i private områder (såsom private strande), bør ikke være omfattet af EPJ-ordningen.

g) **Offentlige myndigheder:** Kun udgifter til oprydning i forbindelse med aktiviteter, der udføres af eller på vegne af offentlige myndigheder, bør dækkes af EPJ-ordninger.

Produktinnovation

Filtre til tobaksvarer er ifølge bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 4, defineret som "tobaksvarer med filtre, der er engangsplastprodukter".

Vi er enige i denne definition, som også er i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer, og anser det for at være yderst vigtigt, at producenterne får incitament til produktinnovation, der kan føre til en gradvis udfasning af engangsplastfiltre.

Dette er også i overensstemmelse med SUPD, som udtrykkeligt fastslår, at produktinnovation med henblik på at finde bæredygtige alternativer til filtre der indeholder plast, bør fremskyndes (jf. betragtning 16 i SUPD). Vi glæder os over dette politiske incitament fra europæiske lovgivere. I mange år har PMI aktivt undersøgt og vurderet muligheden for at anvende alternative materialer til cigaretfiltre med en lavere miljøpåvirkning end celluloseacetat, der i øjeblikket anvendes.

Vi fortsætter med at undersøge og vurdere alternative materialer med forbedret biologisk nedbrydelighed, herunder en række plastikfrie materialer. Selvom nogle af de testede materialer har opfyldt et eller flere af ovenstående kriterier, mangler vi endnu at finde et alternativ til celluloseacetat, der opfylder disse kriterier. Vi vil fortsætte med at udforske muligheder, efterhånden som nye materialer og processer bliver tilgængelige.

Med venlig hilsen

Christopher Arzrouni

External Affairs Manager

PMI Aps

Miljøministeriet
mim@mim.dk
Kopi: hwolf@mim.dk
Journalnummer 2071-712

København, den 22. august 2022

Høring om udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer.

De Samvirkende Købmænd, DSK, har den 4. juli 2022 modtaget ovennævnte bekendtgørelse i høring fra ministeriet, hvilket vi takker for.

Bekendtgørelsen fastsætter regler for producenters (herunder importørers) pligt til at betale for oprydningsansvar for cigaretskod. Bekendtgørelsen er imødeset med spænding, da der nu – efter grundigt forarbejde – kan sættes beløb på omkostningerne.

Gebyret dækker en række omkostninger hos forskellige aktører, og ministeriet finder det vigtigt med transparens i gebyrsammensætningen. Ambitionen om transparens er positiv.

Der lægges op til én opkrævning, hvilket administrativt er lettere end en model, hvor både Miljøstyrelsen og Dansk Producentansvar opkræver gebyrer. Tak for det.

Omkostningsniveauet - 37 mio. kr. bare i 2023 – forekommer højere end forventet, men DSK tager beløbet til efterretning, da det må lægges til grund, at myndighederne kan stå inde for beregningerne.

Spørgsmål

I § 11 bør det tydeliggøres, hvorvidt det påtænkte gebyr på 0,72 øre. pr. stk. filtre er incl. eller excl. moms.

Ligeledes i § 11 bør det fremgå, hvordan gebyret kan ændres substantielt.

Det fremgår nemlig, at gebyret reguleres årligt på baggrund af pris- og lønindekset jf. Finansministeriet. Det er fornuftigt ved stort set uændrede mængder og/eller uændrede rammevilkår.

Er det tilstrækkeligt tydeligt, hvordan gebyret reguleres, hvis der opstår markante ændringer i mængder og/eller rammevilkår? Et eksempel på et ændret rammevilkår kan være et nationalt forbud på rygning på strande, hvilket bør spare kommunerne for et større millionbeløb. Gebyret må ikke kun reguleres på baggrund af pris- og lønudviklingen, men også på baggrund af opgavens samlede kompleksitet. Der er lagt op til en ekstern konsulentundersøgelse hvert 3. år, men her skal der måske være ekstraordinære ændringer, hvis der sker væsentlige ændringer i rammevilkårene. Salget af tobaksvarer i danske butikker har været faldende set over de seneste mange år, og udviklingen må formodes at fortsætte. Hvordan vil det påvirke omkostningsniveauet til oprydningen?

Oplysningstiltag til forbrugere kan også medvirke til en mere hensigtsmæssig adfærd, hvilket også bør afspejle sig i lavere omkostninger til oprydning og dermed til lavere gebyrer fremadrettet.

Ved udgangen af 2021 blev det anslået, at 12% af det danske forbrug af cigaretter, var dækket af varer købt uden for Danmark. Andelen er stigende. Det skyldes dels afgifts-forhøjelsen pr. 1. april og øget rejselyst efter afslutningen på perioden med massive rejserestriktioner under Covid-19. Andelen af cigaretter, som der ikke er betalt danske afgifter af, vil formentlig udgøre 15 – 20% i nær fremtid.

På den baggrund er det relevant at overveje, hvem der skal betale for oprydningen efter de 15-20% af produkterne ("free-riders"), der IKKE er solgt i Danmark. Er omkostningerne indregnet i de gebyrer, der opkræves hos de danske producenter/importører, forhandlede produkter, eller dækkes denne del af statens og kommunernes almindelige oprydning i naturen? DSK opfordrer til, at de danske producenter ikke skal betale for oprydning efter produkter, der er købt af danske forbrugere i udlandet.

Endelig er det uklart, hvad der skal ske med det tocifrede antal millioner, der i dag anvendes af stat og kommuner på oprydning. Skal de penge tilbage til borgere og virksomheder i form af lavere affaldsgebyrer Et gebyr må som bekendt kun dække de omkostninger, der er forbundet med den konkrete opgave, hvorfor borgere og virksomheder bør forvente lavere omkostninger til affaldshåndtering fremover?

Giver vores høringssvar behov for yderligere uddybning, må I endelig kontakte os.

Med venlig hilsen

Claus Bøgelund Nielsen
Vicedirektør

De Samvirkende Købmænd

Islands Brygge 26 | DK-2300 København S | Tlf. +45 39 62 16 16 | dsk@dsk.dk | www.dsk.dk
CVR nr.15232013 | Danske Bank 4180-4110212313

22-08-2022

Høringssvar vedr. bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter

Fra Plastic Change, Rådet for Grøn Omstilling, Oceana, Danmarks Naturfredningsforening og Kræftens Bekæmpelse takker vi for muligheden for at indgive høringssvar til bekendtgørelsen om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter. Vi støtter bekendtgørelsens overordnede formål om at indføre udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer lavet af plastik, men stiller os uforstående over for, at man i implementeringen af producentansvaret ikke fokuserer mere på forebyggelse og på at sikre, at færre cigaretfilter fremover ender på gaden, i parker og i naturen.

Øg ambitionsniveauet

I rapporten "Udvidet producentansvar på cigaretter – Analyse af mulige organiseringsmodeller i Danmark" udarbejdet af Deloitte Consulting for Miljøstyrelsen i april 2020 opstilles der to forskellige modeller for implementering: Minimumsmodellen og den udvidede forebyggelsesmodel. Efter at have læst udkastet til bekendtgørelse er det vores vurdering, at man i denne har valgt at lægge sig tæt op ad minimumsmodellen, som i rapporten beskrives som havende en stærkt begrænset miljømæssig effekt. Under "miljømæssige konsekvenser" i kapitel 5 på side 41 konkluderes følgende: "Ved at vælge minimumsmodellen vil det nuværende niveau for henholdsvis henkastet affald og affald i det etablerede system blive videreført. De underliggende faktorer, der vurderes at have betydning for forbrugeradfærd, påvirkes kun marginalt i minimumsmodellen. Det antages derfor, at minimumsmodellen i mindre udstrækning medfører, at mængden af plast i naturen reduceres". Vi stiller os stærkt kritiske over for denne prioritering. Forebyggelse af, at filtre lavet af plastik ender som henkastet affald, må anses for at være en lavthængende frugt i overgangen til en

cirkulær økonomi og i forhold til at mindske plastikforureningen. Særligt henkastede cigaretskod er at finde alle steder til skade for miljøet og irritation for borgerne. Opgørelser viser, at cigaretskod er de mest hyppigt fundne plastikemner i den danske natur.ⁱ Som med alt andet plastik nedbrydes plastikken i filtrene desuden til mikroplastik, som blot øger forureningsproblemet. Tobaksvarer er altså ikke kun sundhedsskadelige for de tilstedeværende personer og på det tidspunkt varen forbruges, men forbliver skadelig i form af plastik og mikroplastik, der spredes i miljøet, bevæger sig igennem fødekæden og på anden vis skader miljø og sundhed. I forlængelse heraf må interessen i at holde hånden over industrien være relativt begrænset, da tobak generelt set er et skadeligt produkt. I følge WHO er der ingen evidens for, at filtre gør cigaretter mindre sundhedsskadelige. ⁱⁱ Derimod ser filtrene og de tilhørende ventilationshuller ud til at øge sygdomsrisikoen, fordi man inhalerer røgen dybere ned i lungerne, og risikerer en dybereliggende lungekræft.ⁱⁱⁱ ^{iv} Cigaretfilterne vildleder forbrugerne til at tro, at cigaretter med filtre er mindre skadelige, og filtrene kan gøre det nemmere for børn og unge at begynde at ryge.^v Derfor anbefaler WHO, at man helt forbyder cigaretfiltere for at beskytte både befolkningens sundhed og miljøet.^{vi} Vi tillader os derfor at spørge, hvor regeringens ambitionsniveau er henne i denne sag? Taget plastikkrisens overordnede omfang og kompleksitet i betragtning er cigaretfiltere et oplagt sted at starte, hvis man ønsker en langt mere restriktiv tilgang.

Styrk forebyggelsen og incitamentet til at udfase filtre med plastik

Formålet med udvidet producentansvar på cigaretfiltere må være at give producenterne incitament til helt at udfase brugen af plastikfiltere. Plastik udgør et unødvendigt stort træk på klodens ressourcer og forurener i alle dele af produktets livscyklus, ligesom plastikprodukter er forbundet med alvorlige sundhedsrisici i form af mikroplastik og skadelige kemikalier. Forebyggelse – dvs. helt at undgå brugen af filtre - bør således have førsteprioritet i overensstemmelse med EU's affaldshierarki. Det er derfor også afgørende, at det gebyr, producenterne skal betale, sættes så højt som muligt inden for rammerne af engangsplastdirektivet, så det har en reel forebyggende effekt - ikke mindst set i lyset af, at filtre ikke nedsætter risikoen for sygdom. Dette virker ikke til at være tilfældet med det gebyr på 0,72 øre pr. stk. filter, der lægges op til i bekendtgørelsen.

Det fremgår af høringsbrevet, at det i §11 fastsatte gebyr på 0,72 øre pr. stk. filter er fastsat på baggrund af et skøn over danske kommuners og statslige myndigheders udgifter til renhold, som er foretaget ved ekstern konsulent. Hertil bør det bemærkes, at kommunernes og statens nuværende renholdelsesniveau ikke nødvendigvis er tilstrækkeligt, men snarere må ses som et udtryk for, hvad det økonomisk har været muligt for kommuner og stat at prioritere til denne meget omfattende opgave. Det fremgår heller ikke,

hvorvidt gebyret dækker 100 procent af de nuværende omkostninger eller kun de 80 procent som er minimumskravet i EU's engangsplastdirektiv. Ydermere fremgår det ikke, hvor stor en andel af gebyret, der skal dække oplysningstiltag. Miljøstyrelsens rapport fra 2020 slår fast, at "Noget af det, der vil differentiere minimummodellen fra en model med en højere ambition om forebyggelse, er omfanget af de finansielle bidrag, som producenterne skal yde til oplysningstiltag [...] Nødvendigheden af oplysningstiltag kan tolkes bredt, og det giver mulighed for, at medlemsstaterne kan skrue på ambitionsniveauet for deres oplysningstiltag for at fremme forebyggelse".

Den i bekendtgørelsen foreslåede organisering ligner også minimumsmodellen ved, at der ikke lægges op til at gøre det nemmere for borgeren at komme af med cigaretskoddet. Jf. § 11 i udkastet til bekendtgørelse skal gebyret dække omkostningerne ved oprydning eller indsamling samt transport og behandling af filtrene, forbrugerrettede oplysningstiltag, indsamling og rapportering af data samt administration af lovgivningen. Der afsættes altså ikke penge til at udbygge infrastrukturen på området, hvilket der ellers lægges op til i den udvidede forebyggelsesmodel. Det vil helt konkret sige, at der ikke umiddelbart kigges nærmere på, hvordan man reelt kan ændre den adfærd, der fører til henkastning af skodder mv. Som vi læser udkastet til bekendtgørelse, vil det i hvert fald fortsat være kommunerne, der står med finansieringen af sådanne adfærdsregulerende tiltag, hvilket vi stiller os undrende overfor. Pointen med det udvidede producentansvar må være, at producenterne skal tage ansvar for deres produkter - også efter forbrugerstadiet. Det er i den forbindelse vigtigt, at man er opmærksom på at overholde WHO's rammekonvention om tobakskontrol, som Danmark har ratificeret.^{vi} Konventionens artikel 5.3 indebærer, at tobaksindustrien ikke skal have mulighed for markedsføring i form af CSR, greenwashing, partnerskaber eller påvirkning af myndigheder og beslutningstagere, men kun bør have den kontakt med myndigheder, som er strengt nødvendig ifm. lovmæssig regulering. Derfor er det nødvendigt, at tobaksindustriens finansiering af oprydningen efter deres produkter sker transparent, og uden mulighed for CSR, greenwashing eller indirekte markedsføring.

Vores klare anbefaling er at styrke forebyggelsen af forurening med cigaretfilter ved kilden og øge producenternes incitament til at udfase filtre med plastik ved at sætte gebyret så højt som muligt inden for rammerne af engangsplastdirektivet, og så det afspejler de reelle omkostninger ved oprydning af henkastede cigaretskod i naturen, en ambitiøs oplysningsindsats samt omkostninger til adfærdsregulerende tiltag.

Vi står naturligvis til rådighed, hvis I ønsker at drøfte høringssvaret nærmere.

Med venlig hilsen

Lone Mikkelsen, Seniorrådgiver, Rådet for Grøn Omstilling

Mail: lone@rgo.dk

Tlf. 25792001

Malene Høj Mortensen, Public affairs rådgiver, Plastic Change.

Mail: mhm@plasticchange.org

Tlf. 2728 0593.

Mette Hoffgaard Ranfelt, Miljøpolitisk chefrådgiver, Danmarks Naturfredningsforening

Mail: mette@dn.dk

Tlf. 31193251

Naja Andersen, Politisk seniorrådgiver, Oceana

Mail: nandersen@oceana.rog

Tlf. 53788626

Niels Them Kjær, Projektchef for tobaksforebyggelse, Kræftens Bekæmpelse

Mail: ntk@cancer.dk

Tlf. 30381531

ⁱ Syberg K., Palmqvist A., Khan F.R., Strand J., Vollertsen J., Clausen L.P.W., Feld L., Hartmann N.B., Oturai N., Møller S., Nielsen T.G., Shashoua Y. & S.F. Hansen (2020). A nationwide assessment of plastic pollution in the Danish realm using citizen science. *Sci. Rep.*, 10: 17773.

ⁱⁱ <https://www.who.int/publications/i/item/9789240051287>

ⁱⁱⁱ <https://tobaccocontrol.bmj.com/content/31/e1/e80#ref-8>

^{iv} <https://academic.oup.com/jnci/article/109/12/djx075/3836090>

^v <https://www.who.int/publications/i/item/9789240041684>

^{vi} <https://www.who.int/publications/i/item/9789240051287>

^{vii} <https://www.retsinformation.dk/eli/ltr/2005/43>

Miljøministeriet, Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

E-mail: mim@mim.dk
Kopi: hwolf@mim.dk

22. august 2022

Høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, J.nr. 2021-712

Japan Tobacco International Denmark A/S (JTI Danmark) takker for muligheden for at afgive bemærkninger forud for endelig udstedelse af bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer af engangsplast.

JTI Danmark er en del af Japan Tobacco Group, en af verdens førende producenter af tobak og nikotinprodukter. Den internationale del af koncernen, Japan Tobacco International (JTI) har hovedkontor i Genève, Schweiz. Koncernen opererer i over 130 lande og har 45.000 ansatte. JTI Danmark markedsfører cigaretter af mærkerne Camel og Winston på det danske marked.

JTI Danmark støtter op om Engangsplastdirektivets intentioner om at reducere mængden af plastik i naturen, særligt i marine miljøer. Dette er en intention og et ansvar, som producenter af cigaretfiltere såvel som andre udvalgte produkter af engangsplast deler med forbrugerne.

På den baggrund vil JTI Danmark vil gerne kvittere for, at Miljøministeriet løbende under den danske implementering af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2019/904 (Engangsplastdirektivet) og deraf følgende forpligtelser kontinuerligt inddrager og søger input fra en bred gruppe af relevante interessenter, hvilket bidrager til at sikre proportionel og effektiv lovgivning.

JTI Danmark har derudover følgende bemærkninger til bekendtgørelsen inkl. høringsbrevet:

1. Ang. administrativt set-up af producentansvarsordningen for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter

Af høringsbrevet samt bekendtgørelsens §3 fremgår det, at den eksisterende producentansvarsorganisation Dansk Producentansvar (DPA) vil være registeransvarlig for et digitalt register for producenter og importører.

Samtidig fremgår det af bekendtgørelsens §10, §14 og §15, at producenter og importører af filtre til tobaksvarer skal angive (registrere) det gebyrpligtige antal filtre og betale gebyr til Miljøstyrelsen.

For at undgå unødvendigt bureaukrati, mener JTI Danmark, at disse opgaver bør samles i DPA, der har den nødvendige ekspertise og set-up til at håndtere administrationen af kommende producentansvarsordninger, inkl. ordningen for cigaretfilter af engangsplast, på samme måde som DPA allerede administrerer eksisterende producentansvarsordninger.

En simpel og ensartet administrativ struktur vil bidrage til at sikre, at erhvervslivet ikke pålægges uforholdsmæssige administrative byrder, da de samme virksomheder i løbet af de kommende få år typisk vil skulle indgå i flere producentansvarsordninger på én gang.

2. Ang. omkostninger for tobaksproducenterne

Af høringsbrevet samt af bekendtgørelsens §11 fremgår det, at producenter og importører af filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter, skal betale et gebyr på 0,72 øre per stk. filtre til tobaksvarer. Jf. høringsbrevet er dette gebyr fastsat på baggrund af skøn over danske kommuners og statslige myndigheders udgifter til renhold, som er foretaget ved ekstern konsulent for Miljøministeriet.

Af bilag 2 om vurdering af bekendtgørelsens erhvervsøkonomiske konsekvenser fremgår det, at de samlede økonomiske konsekvenser for tobaksproducenterne vurderes at udgøre ca. 37 mio. i 2023, ca. 35. mio. i 2024 og ca. 37 mio. i 2025, hvoraf kommunernes og statens udgifter til oprydning og renhold af cigaretskod af engangsplast udgør 32 mio. kr. årligt og administration af ordningen ca. 5 mio. årligt.

Hertil ønsker JTI Danmark at fremhæve, at det skøn over udgifter til renhold, som Miljøministeriet lægger til grund for denne beregning, er baseret på en rapport fra 2019, der som datagrundlag anvender kommunale omkostningsestimater fra 2018 og 2019. Dette bemærkes også af Miljøministeriet i bilag 2, s. 2. Det legale cigaretmarked i Danmark har fortsat en generelt nedadgående tendens siden før 2018¹, hvoraf det logisk følger, at der bliver henkastet og renholdt færre cigaretskod med indhold af engangsplast i 2023, end der gjorde i 2019.

Samtidig skal det bemærkes, at opgørelsen ikke tager højde for grænsehandlede og illegale varer, som smides ud i Danmark, men ikke er blevet markedsført af legale producenter og importører her i landet.

¹ Nielsen

Dermed må det forventes at offentlige udgifter til renhold er lavere end de anslåede 32 mio., såvel som at gebyrindbetalingerne på 0,72 øre per filter fra producenterne baseret på reelle markedsførte mængder vil afspejle, at der bliver markedsført færre filtre i 2023, end der gjorde i 2019.

3. Ang. regulering og evaluering af gebyret

Af høringsbrevet samt bekendtgørelsens §11, stk. 2 fremgår det, at gebyret vil blive reguleret årligt pr. 1. januar på grundlag af det seneste offentliggjorte pris- og lønindeks fra Økonomisk-Administrativ vejledning fra Finansministeriet.

Af høringsbrevet fremgår det derudover at *”For at sikre balance mellem indtægter og omkostninger på det gebyrbelagte område revideres gebyret desuden i fornødent omfang på baggrund af opgørelser over de ovenfor nævnte omkostninger til renhold m.v. Disse opgørelser vil bestå af opgørelser over statens og kommunernes udgifter til renhold, som gennemføres hvert 3. år og første gang i 2023, samt årlige stikprøver heraf. [...]”* (understregning tilføjet af JTI).

Grundprincipper i Engangsplastdirektivets artikel 8 foreskriver, at producenterne er forpligtede til at dække kommunernes reelle omkostninger til indsamling af de omfattede engangsplastprodukter, der henkastes og bortskaffes i offentlige affaldssystemer. Producenterne skal dog kun dække omkostninger, der svarer til de mest omkostningseffektive renholdelsesmetoder, og omkostningerne skal opgøres på en transparent og proportionel måde².

JTI Danmark støtter derfor hensigten om løbende evalueringer af udgifter og omkostninger, da denne understøtter direktivkravene.

JTI Danmark mener dog ikke, at det er hensigtsmæssigt eller muligt at gennemføre en retvisende evaluering allerede i 2023.

Mens Engangsplastdirektivet kræver, at det udvidede producentansvar træder i kraft 5. januar 2023, stiller direktivet ingen krav til, om berørte producenter og importører skal betale første gang i 2023 på baggrund af eksisterende omkostningsopgørelser, eller om opgørelser først gennemføres efter producentansvaret er trådt i kraft, hvorefter producenterne betaler første gang på baggrund af disse, dvs. typisk bagudrettet fra 2024.

² <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2019/904/oj>

Da man i den danske implementering har besluttet, at producenter og importører allerede fra 2023 skal betale et gebyr, som på forhånd er fastlagt på baggrund af eksisterende skøn, vil det medføre umådeholdne økonomiske og administrative byrder, såfremt der skal udarbejdes en evaluering af dette allerede i 2023. Dette skyldes blandt andet, at der på nuværende tidspunkt mangler afklaring på en række væsentlige faktorer, der skal afklares, før en evaluering kan foretages:

Metode og gennemførelse af opgørelse/analyse

Som det fremgår af høringsbrevet samt bilag 2 om bekendtgørelsens økonomiske og administrative konsekvenser, er de nuværende udgifts- og omkostningsberegninger baseret på skøn. JTI Danmark bemærker, at der endnu ikke er fastlagt en metode, som vil sikre at Engangsplastdirektivets krav opfyldes ved fremtidige opgørelser og gebyrrevisioner.

Rapporter fra blandt andet EU-Kommissionens rådgivere Rambøll, m.fl.³ peger på, at det bedst mulige værktøj er kompositionsanalyser. Disse er tidskrævende og bør foretages flere gange hen over et kalenderår for at sikre et retvisende billede af mængden af produkter af engangsplast, der faktisk renholdes i kommunerne (modsat hvad der ligger på jorden), og hvad der driver omkostningerne til dette renhold for hver enkelt produktkategori, som er omfattet af Engangsplastdirektivet.

For at leve op til direktivkrav om transparens og proportionalitet, bør kommende opgørelser derudover sikre:

- Fuld åbenhed og adgang til bagvedliggende data samt kilder hertil.
- At større afvigelser fra eksisterende omkostningsskøn kan dokumenteres med baggrund i reelle ændringer i kommunernes renholdsomkostninger og ikke bunder i metodologiske forskelle.

Dette er en kompliceret og lang proces, hvorfor det er urealistisk at gennemføre en opgørelse i 2023, når metoden end ikke er slået fast, og der ikke er valgt leverandør. Såfremt opgaven skal i udbud, må denne fase ligeledes forventes at være længerevarende.

På baggrund af ovenstående mener JTI Danmark, at det ikke er hensigtsmæssigt eller muligt at gennemføre en retvisende evaluering allerede i 2023.

³ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/065614f1-a702-11eb-9585-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search> Se desuden [Rambøll Finland 2021](#), s. 7 og [Eunomia UK 2021](#), s. 45

For at sikre at alle ovenstående principper overholdes, bør hensigten i stedet være at gennemføre den første analyse 3 år efter ikrafttrædelsen.

5. Ang. oplysningskampagner

Af bekendtgørelsens §10 fremgår det, at gebyret, som producenterne skal betale, blandt andet skal dække *"Miljøstyrelsens oplysningstiltag af brugerne af filterne med henblik på at reducere henkastet affald heraf"*.

Med henblik på at sikre transparens og proportionalitet ml. omkostninger til oplysningstiltag og effekt heraf, bør der udarbejdes og offentliggøres klare rammer for, hvilke typer af tiltag Miljøstyrelsen skal gennemføre på årlig basis, på linje med eksempelvis de rammer og krav, der i dag foreligger for producenter og importører af bærbare batterier jf. BEK nr 1453 af 07/12/2015, Bekendtgørelse om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer.

Oplysningstiltag gennemført af Miljøministeriet med henblik på at reducere mængden af henkastede filtre bør være omkostningseffektive og have dokumenteret effekt, for at sikre at producenterne via gebyret medvirker aktivt og effektivt til at fremme Engangsplastdirektivets målsætninger om at reducere mængden af engangsplast i naturen.

JTI Danmark står til rådighed for at besvare spørgsmål og uddybe de afgivne bemærkninger.

Med venlig hilsen,

Anna Kalituha
Corporate Affairs & Communications Manager

TOBAKS PRODUCENTERNE

Miljøministeriet
Slotsholmsgade 12,
1216 København K

22. august 2022

E-mail: mim@mim.dk
Kopi: hwolf@mim.dk
Journalnummer: 2021-712

Høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter

Tobaksproducenterne kvitterer for muligheden for at give bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter.

Tobaksproducenterne repræsenterer British American Tobacco, Japan Tobacco International og Imperial Brands, der tilsammen udgør ca. 85 procent af det danske tobaksmarked.

Henkastet affald udgør en belastning for både natur og miljø. Tobaksproducenterne deler ambitionen om at få reduceret mængden af navnlig henkastet plastaffald og på den måde skabe renere omgivelser. Det er et ansvar, der går på tværs af både producenter og slutbrugere af platholdige produkter, dvs. forbrugere.

På vejen mod at opfylde engangsplastdirektivets målsætninger har Miljøministeriet inddraget alle relevante interessenter for at finde frem til løsninger til reduktion af plastikprodukters miljøpåvirkning samt fremme innovation af bæredygtige og miljøvenlige alternativer.

Det vil Tobaksproducenterne ligeledes kvittere for. Det er i alles interesse at mindske mængden af henkastede cigaretskod.

I forbindelse med den konkrete bekendtgørelse - *bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter* –

er der dog en del uklarhed om flere forhold. Tobaksproducenterne vil på den baggrund give kommentarer til følgende:

1. Behovet for en transparent og omkostningseffektiv model for producentansvaret, der reducerer mængden af henkastede filtre til tobaksvarer i overensstemmelse med principperne for engangsplastdirektivet (Direktiv (EU) 2019/904)
2. Hensigten om evaluering af producentansvaret for filtre til tobaksvarer i 2023
3. Manglende adressering af det illegale marked for tobaksvarer og dermed manglende håndtering af *freeriders*
4. Behov for afklaring om rollefordeling og ansvarsopgaver imellem producenter, myndigheder, kollektive ordninger og Dansk Producentansvar (DPA)
5. Kollektive ordninger og producenters egenkontrol samt forpligtelser ved fjernsalg
6. Vedr. Miljøstyrelsens oplysningstiltag
7. Opbakning til Dansk Producentansvars (DPA) forslag om en tidsfrist for, hvornår producenter skal registrere ophør af producentansvar
8. Efterlevelse af engangsplastdirektivets ambition om mere miljøvenlig innovation.

Behovet for en transparent og omkostningseffektiv model for producentansvaret, der reducerer mængden af henkastede filtre til tobaksvarer i overensstemmelse med principperne for engangsplastdirektivet (direktiv (EU) 2019/904)

I overensstemmelse med Samarbejdsforums anbefalinger til producentansvar og principperne for engangsplastdirektivet (direktiv (EU) 2019/904) vil Tobaksproducenterne henvise til, at modellen for et producent- og oprydningsansvar for filtre til tobaksvarer, dvs. cigaretskod, skal "afspejle kommuner og stats reelle omkostninger til renhold" (SAF, s.

Tobaksproducenterne

H. C. Andersens Boulevard 18, 1553 København

+45 41 87 08 21 · tmd@tobaksproducenterne.dk · www.tobaksproducenterne.dk

18) samt direktivets artikel 8.4, der understreger kravet om proportionelle omkostninger for de omfattede producenter baseret på en gennemsigtig og omkostningseffektiv model.

Bekendtgørelsen angiver et gebyr (§ 10 og 11), der skal betales af omfattede producenter til Miljøstyrelsen for bl.a. den kommunale og statslige oprydning af henkastede cigaretskod samt øvrige administrative opgaver og oplysningstiltag. Gebyret udgør 0,72 øre pr. stk. filtre til tobaksvarer.

Ligeledes fremgår det af bilag 2, s. 2 til bekendtgørelsen (*Bilag 2 – Vurdering af erhvervsøkonomiske konsekvenser i bekendtgørelser*), at den årlige gebyrbetaling fra erhvervslivet afhænger af hvor mange tobaksfiltre, der bliver markedsført i det pågældende år.

Tobaksproducenterne må her påpege, at producenterne *ikke* skal betale for den samlede markedsførte mængde, men derimod for kommunerne og statens eksisterende renholdelsesopgave af henkastede cigaretskod, hvilket Tobaksproducenterne også vurderer er den overordnede intention samt datagrundlaget bag bekendtgørelsen.

I forlængelse heraf er det ligeledes vigtigt at påpege, at andelen af danske rygere, og dermed markedsførte cigaretter, falder – med få undtagelser – hvert år og har gjort det gennem en årrække, hvilket betyder, at der alt andet lige må formodes en reduktion i andelen af henkastede cigaretskod nu og fremadrettet.

Det er dertil vigtigt at sikre transparens om de kommunale og statslige renholdelsesomkostninger samt metoden bag opgørelsen af disse – igen i overensstemmelse med engangsplastdirektivet. Det er derfor også positivt, at Miljøministeriet oplyser i høringsbrevet til bekendtgørelsen, at gebyrsammensætningen og metoden bag vil fremgå på Miljøstyrelsens hjemmeside.

Yderligere håber Tobaksproducenterne, at en tiltagende bevidsthed blandt forbrugerne, bl.a. via oplysningskampagner, vil bidrage til at reducere mængden af henkastede cigaretskod – og plastholdigt affald generelt.

Hensigten om evaluering af producentansvaret for filtre til tobaksvarer i 2023

Af høringsbrevet til bekendtgørelsen fremgår det, at der planlægges en evaluering af producentansvaret for filtre, konkret de statslige og kommunale renholdelsesudgifter, hvert 3. år med første evaluering i 2023.

Tobaksproducenterne mener ikke, at det er realistisk at gennemføre en evaluering allerede i 2023, eftersom rammerne for dette arbejde først skal fastsættes i Samarbejdsforum/SAF i samarbejde med Miljøstyrelsen og Miljøministeriet – muligvis også Dansk Producentansvar (DPA) - hvorefter opgaven skal sendes i udbud og eksekveres.

Tobaksproducenterne stiller sig også uforstående overfor, at et fastlagt gebyr baseret på Miljøministeriet og Miljøstyrelsens eget datagrundlag allerede planlægges at blive revideret i 2023. Analyser af f.eks. renholdelsesomkostninger bør forløbe over et helt kalenderår, der tager højde for skiftende sæsoner og øvrige relevante forhold.

Tobaksproducenterne vil ligeledes henvise til, at både andelen af rygere og markedsførte cigaretter falder kontinuerligt. Det betyder, at man ved evalueringen hvert tredje år bør tage højde for denne fremskrivning og faldet i mængderne – og deraf også faldet i omkostningerne til kommunernes renhold.

Manglende adressering af det illegale marked for tobaksvarer og dermed manglende håndtering af *freeriders*

Tobaksproducenterne vil gerne henstille til og assistere Miljøministeriet og Miljøstyrelsen i at frembringe en løsning til håndtering af *freeriders*.

Freerider-problematikken vedrører ikke alene den legale grænsehandel med cigaretter, der forventes at stige de kommende år grundet to nylige afgiftsstigninger, men også den illegale handel med cigaretter. Cigaretter er sammen med alkohol en varegruppe, hvor der er en øget risiko for smugling. Ca. 10 procent af det samlede cigaretforbrug i Danmark stammer fra ulovlige produkter importeret til Danmark (6,5 procent) eller afgiftsfri grænsehandel (3,5 procent).

Tobaksproducenterne

H. C. Andersens Boulevard 18, 1553 København

+45 41 87 08 21 · tmd@tobaksproducenterne.dk · www.tobaksproducenterne.dk

Overstående andel er ikke relateret til lovlige producenters kommercielle aktiviteter, hvorfor det ikke er rimeligt – eller i overensstemmelse med direktivet - at disse producenter skal finansiere oprydning efter kriminelle cigaretsmuglere.

Tobaksproducenterne har tidligere leveret dokumentation for den illegale cigarethandel i Danmark til Miljøministeriet, og vi står naturligvis til rådighed for opfølgende dialog herom.

Behov for afklaring om rollefordeling og ansvarsopgaver imellem producenter, myndigheder, kollektive ordninger og Dansk Producentansvar (DPA)

I bekendtgørelsen fremgår det ikke klart, hvorvidt det er DPA, der bærer det overordnede ansvar for at kontrollere og opkræve omfattede producenters gebyrbetaling, eller om dette skal foregå via Miljøstyrelsen.

For at mindske unødigt administration og bureaukrati for de omfattede producenter, mener Tobaksproducenterne, at man i overvejende grad bør følge rammerne for eksisterende producentansvarsordninger, som DPA er ansvarlige for. Både fordi det ikke er meningsfyldt at opfinde nye ordninger, men navnlig fordi det er vigtigt, at der findes én primær indberetningsvej for de omfattede producenter.

Tobaksproducenterne ønsker ligeledes klarhed over, hvorvidt der skal registreres en gang pr. markedsførte varemærke, eller hvorvidt det er tilstrækkeligt at registrere alle varemærker på én gang. Oplysninger om tobaksproducenters varemærker er allerede tilgængelige for danske myndigheder, eftersom disse skal indberettes til Sikkerhedsstyrelsen. Med denne bekendtgørelse lægges der derfor op til dobbeltregistrering, hvilket udgør en stor, administrativ byrde for producenterne. En ønskværdig model er, at producenter alene skal registrere markedsførte varemærker én gang.

Bekendtgørelsen indeholder heller ikke konkret information om, hvordan en producent kan korrigere fejlangivne oplysninger, eksempelvis en forkert mængde markedsførte cigaretter. Her er der behov for anvisninger for, hvordan en producent bedst muligt korrigerer fejlangivne oplysninger (tidsfrister for rettelser mv.), ligesom det bør fremgå klart, om det er DPA, Miljøstyrelsen eller en eventuel kollektivordning, der skal indberettes til.

Tobaksproducenterne

H. C. Andersens Boulevard 18, 1553 København

+45 41 87 08 21 · tmd@tobaksproducenterne.dk · www.tobaksproducenterne.dk

Kollektive ordninger og producenters egenkontrol samt forpligtelser ved fjernsalg

Af bekendtgørelsens § 17 fremgår det, at producenter pålægges at føre egenkontrol med deres finansielle ansvar i overensstemmelse med kravene i § 10-15. Dette vil medføre yderligere administrative byrder for omfattede producenter, og Tobaksproducenterne vil derfor henstille til, at der – i god tid – udstedes retningslinjer for de i § 17, stk. 3, angivne procedure- og dokumentationskrav.

Det fremgår ligeledes af § 17, at såfremt en producent vælger at indgå i en kollektiv ordning, skal denne ligeledes føre egenkontrol. Tobaksproducenterne forstår dette som, at den samme data skal indberettes ad mindst to omgange for en producent – muligvis både til Miljøstyrelsen, DPA og den kollektivordning, som producenten kan have valgt at indgå i. Såfremt Tobaksproducenterne har ret i overstående, finder vi det umiddelbart unødvendigt byrdefuldt for omfattede producenter.

I § 18 fremgår en uklar formulering, som bør præciseres, idet det afkræves:

”En fysisk eller juridisk person, som er etableret i Danmark, og som sælger filtre til tobaksvarer ved fjernsalg i en anden EU-medlemsstat, hvor den fysiske eller juridiske person ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i en pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler den fysiske eller juridiske person i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer ”.

Tobaksproducenterne stiller sig uforstående overfor, hvorfor danske myndigheder skal kontrollere, hvorvidt en producent overholder sine forpligtelser i en anden medlemsstat – og at der i samme ombæring straffes med bøde jf. § 30.

Vedr. Miljøstyrelsens oplysningstiltag

Det fremgår af bekendtgørelsen § 10, at det gebyr, som omfattede producenter skal betale, bl.a. skal finansiere ”Miljøstyrelsens oplysningstiltag af brugerne af filtrene med henblik på at reducere henkastet affald heraf”.

Oplysningstiltag bør medvirke aktivt til at reducere mængden af henkastede cigaretskod. Derfor bør der udarbejdes og offentliggøres klare rammer for

Tobaksproducenterne

H. C. Andersens Boulevard 18, 1553 København

+45 41 87 08 21 · tmd@tobaksproducenterne.dk · www.tobaksproducenterne.dk

typer af tiltag - samt effekt heraf – som Miljøstyrelsen skal gennemføre på årlig basis. Dette kan gøres på linje med eksempelvis de rammer og krav, der i dag foreligger for producenter og importører af bærbare batterier jf. BEK nr. 1453 af 07/12/2015 – *Bekendtgørelse om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer*.

Oplysningstiltag gennemført af Miljøstyrelsen bør være omkostningseffektive og have en dokumenteret effekt for at sikre, at producenterne via gebyret medvirker til at fremme engangsplastdirektivets målsætninger om at reducere mængden af engangsplast i natur og miljø.

Opbakning til Dansk Producentansvars (DPA) forslag om en tidsfrist for, hvornår producenter skal registrere ophør af producentansvar

Tobaksproducenterne er blevet gjort bekendte med, at DPA foreslår en udvidelse til § 7, så bestemmelsen også angiver en tidsfrist for, hvornår producenten skal registrere ophør af sit producentansvar i producentregistret. DPA foreslår, at der anvendes den samme tidsfrist som i §6, stk. 1, dvs. ændringen skal foretages senest en måned efter virksomheden er ophørt med at have producentansvar.

Ifølge DPA vil dette reducere unødvendige og omkostningstunge korrektioner af gebyrer mv. Tobaksproducenterne bakker op om DPA's forslag.

Efterlevelse af engangsplastdirektivets ambition om mere miljøvenlig innovation

Engangsplastdirektivet har – udover formålet om at reducere henkastet plastaffald – også til formål at understøtte og fremme miljøvenlig innovation, herunder produktinnovation. Direktivet tager konkret højde for dette ved at åbne op for, at omfattede producenter kan ”innovere sig ud af direktivet” ved at fjerne plast fra deres produkter.

I tobaksproducenters tilfælde betyder det at fjerne plast fra cigaretfilteret. Det er i Tobaksproducenternes optik positivt at skabe incitamenter til at finde plastfrie og miljøvenlige alternativer til celluloseacetat, og det er Tobaksproducenternes forhåbning, at innovation fortsat vil være en prioritet i både den nationale implementering af engangsplastdirektivet, men også

emballagedirektivet.

Man er velkommen til at rette henvendelse til Tobaksproducenterne ved spørgsmål eller kommentarer til dette høringssvar.

Med venlig hilsen,

Tine Marie Daell,
Direktør, Tobaksproducenterne

22. august 2022

LOBU

DI-2019-18464

Deres sagsnr.: 2021-712

Miljøministeriet, mim@mim.dk
CC hwolf@mim.dk

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

DI's høringssvar vedrørende Bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filte til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter

DI takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende bekendtgørelsen, som bidrager til implementering af engangsplastdirektivet. Som vi tidligere har givet udtryk for, støtter DI formålet med engangsplastdirektivet, dvs. at undgå plastprodukter i naturen, om end vi er skeptiske over for nogle af metoderne i direktivet.

Transparens og omkostningseffektivitet

Gennemsigtighed og omkostningseffektivitet er afgørende principper for DI i implementeringen af engangsplastdirektivet. Direktivet understreger specifikt betydningen af, at omkostningerne ikke må være højere end nødvendigt, hvilket vi selv sagt støtter. Da der – med DI's opbakning – er valgt en finansiel model for implementeringen af oprydningsansvaret, er gennemsigtighed en nødvendig forudsætning for både omkostningseffektivitet og for, at virksomhederne ikke opkræves betaling for oprydning af andre dele af affaldsstrømmen.

I forlængelse heraf skal DI i øvrigt pege på, at virksomhedernes oprydningsansvar alene gælder for filtre, der er markedsført i den aktuelle gebyrperiode – ikke filtre, der allerede findes i naturen.

Omkostningsopgørelse

I Samarbejdsforum for producentansvar for emballage blev de deltagende interessenter enige om en række anbefalinger. DI savner flere aspekter af disse anbefalinger afspejlet i udkastet til bekendtgørelse. Særligt undrer vi os over, at mens bekendtgørelsen omhyggeligt oplister, hvad virksomhederne skal betale for samt andre pligter, indgår der ikke noget om, hvordan de omkostninger, som virksomhederne skal dække, opgøres.

Samarbejdsforum anbefaler en model for omkostningsopgørelsen, hvoraf det bl.a. indgår, at "omkostningerne opgøres af en ekstern part. Kriterierne for opgørelsen (opgørelsesår, aktivitetsniveauer, produktkategorier mm.) fastlægges af det permanente SAF, og opgørelsen bør udføres på baggrund af konkrete optællinger og affaldsanalyser". Dette bør klart fremgå af bekendtgørelsen, eksempelvis i §11. De øvrige elementer i

omkostningsmodellen samt kadencen for konkret optælling kunne også med rimelighed indgå i bekendtgørelsen.

En løbende opgørelse af den faktiske mængde af cigaretfilter i naturen er særligt afgørende for virksomhederne i lyset af, at alt tyder på faldende antal rygere i de kommende, og dermed færre filtre, der skal opsamles – og færre omkostninger for virksomhederne.

Freeriders

Freeridere er en udfordring for alle producentansvarssystemer, men for tobaksprodukter er problemet særligt stort. Det skyldes, at for cigaretter indeholder udfordringen en yderligere dimension end for andre produkter, nemlig cigaretter, der sælges i Danmark ulovligt. Her er ikke tale om danskere, der grænsehandler, men om kriminelle, der helt uden om alle regler og systemer sælger cigaretter. Alt taler for, at disse cigaretter i lige så høj grad som andre cigaretter henkastes i natur- og bymiljø. Branchen påviser løbende med den såkaldte KPMG-undersøgelse, hvilken andel de ulovlige cigaretter udgør.

DI har gentagne gange gjort opmærksom på, at det ikke er rimeligt, at virksomheder, der overholder lovgivningen, skal betale for oprydningen efter tobaksprodukter, som kriminelle har solgt i Danmark. I takt med, at afgifterne på cigaretter hæves, vil dette problem efter alt at dømme blive mere og mere udtalt. DI skal derfor gentage opfordringen til, at den danske regering går i dialog med såvel EU-Kommissionen som andre medlemsstater om at finde en løsning herpå.

Produktudvikling

DI har tidligere beklaget, at engangsplastdirektivet ikke understøtter den cirkulære økonomi, da det er småt med incitamenter – virksomhederne har få handlemuligheder, der kan forhindre rygere i at smide cigaretskodder på jorden. Det er dog – måske – muligt at produktudvikle sig ud af gyldighedsområdet for direktivet. Det vil sige muligheden for at udvikle cigaretter med et filter, der ikke falder inden for direktivets definition af plast. Såfremt denne produktudvikling aktualiseres, formoder DI, at ændringen håndteres ved indberetningen af antallet af markedsførte produkter, da cigaretter med filtre, der ikke falder inden for direktivets definition for plast så ikke indberettes.

Ansvar for gebyropkrævning og data

Afslutningsvis skal DI bemærke, at udkastet til bekendtgørelse er et udtryk for en ny opgavefordeling og organiseringen af producentansvar i Danmark. Virksomhederne og deres organisationer har siden 2006 været pålagt – og påtaget sig – producentansvar på flere områder. Hidtil har organisationen DPA og en række kollektive ordninger varetaget alle opgaverne, eksempelvis indsamling af data fra producenterne. Ifølge udkastet er det

for oprydningsansvaret vedrørende cigaretfilter Miljøstyrelsen og ikke DPA, der skal modtage indberetning af data fra producenterne.

DI opfordrer til, at den nye opgavefordeling overvejes grundigt. Det er vores opfattelse, at der er synergier ved, at én organisation løser dataopgaven.

Med venlig hilsen

Louise Bünemann

mærkevare
LEVERANDØRERNE
– for bæredygtig vækst og fair samhandel

Miljøministeriet
Pr. mail: mim@mim.dk
Kopi: hwolf@mim.dk
Journalnummer 2021-712

Mærkevareleverandørerne

Havnegade 39
DK-1058 København

Tlf.: (+45) 33 13 92 92

Info@mldk.org

www.mldk.org

København den 22. august 2022

Høring om udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer.

MLDK – Mærkevareleverandørerne takker for muligheden for at kunne kommentere på udkastet til lovforslaget vedr. producentansvaret for tobaksvarer.

MLDK er opmærksom på, at bekendtgørelsen har til formål at udmønte miljøbeskyttelseslovens hjemmel til at fastsætte regler for udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, men MLDK ser lovforslaget i sammenhæng med det kommende udvidede producentansvar for emballager og ser derfor også udkastet til bekendtgørelsen som en forløber, der kan danne eksempel for en senere udmøntning indenfor andre områder, hvor der indføres producentansvar.

Den nye ordning indebærer, at producenter og importører af filtre til tobaksvarer, forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel, gennem gebyrer skal afholde omkostninger til oprydning af henkastet affald fra filtrene.

MLDK bakker grundlæggende op om, at ordningen derved er i overensstemmelse med princippet om at forureneren betaler. Vi ser imidlertid et problem i, at en stor del af de henkastede filtre må formodes at stamme fra den betydelige del af cigaretter der ikke er solgt i Danmark, men som bringes på markedet via grænsehandelen og også fra en ikke ubetydelig illegal handel. Den illegale handel er det af gode grunde vanskeligt at sætte tal på, men alene grænsehandelen udgør et godt stykke over 10-12% af det samlede forbrug og er med den seneste danske afgiftsstigning på cigaretter stigende.

mærkevare
LEVERANDØRERNE
- for bæredygtig vækst og fair handel

Mærkevareleverandørerne

Havnegade 39
DK-1058 København

Tlf.: (+45) 33 13 92 92

Info@mldk.org

www.mldk.org

Derfor er det relevant at man forholder sig til, hvem der skal betale for oprydningen efter free-riders altså produkter der ikke er solgt i Danmark, men hvor danske producenter får pålagt omkostningerne. Det formodes, at omkostningerne er indeholdt i de gebyrer, der opkræves hos de danske producenter/importører. Det kan imidlertid ikke være rimeligt, at danske producenter skal betale for oprydning efter produkter, der er købt af danske forbrugere i udlandet eller som bringes illegalt på markedet.

Det er en problemstilling der også vil gå igen, når producentansvaret for emballager træder i krav fra 31. december 2024 og som MLDK på det kraftigste vil opfordre til, at man finder en fælles løsning på, så vidt muligt en fælles EU-løsning.

MLDK noterer, at gebyret er beregnet til 0,72 øre pr. stk. filtre til tobaksvarer og at gebyret er fastsat på baggrund af skøn over danske kommuners og statslige myndigheders udgifter til renhold, som er foretaget ved ekstern konsulent. Her tænkes formentlig på Niras rapport om "Udvidet producentansvar og oprydningsansvar - analyse af renhold og mulig model for omkostningsfordeling" fra september 2020. MLDK bemærker, at konsulenterne her flere gange understreger at beregningerne er behæftet med en meget betydelig usikkerhed. MLDK anbefaler derfor, at man forsøger at kvalificere disse beregninger også på et senere tidspunkt, også for at sikre at omkostninger reflekterer de ændringer som må forventes i forbruget af cigaretter i de kommende år.

Med producentansvaret flyttes administrative og økonomiske byrder til producenterne og omvendt løftes de økonomiske byrder dermed fra kommunerne. Det forekommer ikke tydeligt, hvordan det sikres at dette kommer borgerne til gavn i form af lavere affaldsgebyrer. Selvom det specifikt for filtre til tobaksvarer er tale om en relativt begrænset samlet omkostning, bør dette sikres ikke mindst når producentansvaret for alle emballager træder i kraft om blot nogle år, idet der her er tale om omkostninger i milliardklassen der flyttes fra kommunerne til producenterne.

Med venlig hilsen

Mogens Werge
CSR- & Public Affairs Manager
MLDK mærkevareleverandørerne

22. august 2022

LOBU

DI-2019-18464

Deres sagsnr.: 2021-712

Miljøministeriet, mim@mim.dk
CC hwolf@mim.dk

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

DI's høringssvar vedrørende Bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filte til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter

DI takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende bekendtgørelsen, som bidrager til implementering af engangsplastdirektivet. Som vi tidligere har givet udtryk for, støtter DI formålet med engangsplastdirektivet, dvs. at undgå plastprodukter i naturen, om end vi er skeptiske over for nogle af metoderne i direktivet.

Transparens og omkostningseffektivitet

Gennemsigtighed og omkostningseffektivitet er afgørende principper for DI i implementeringen af engangsplastdirektivet. Direktivet understreger specifikt betydningen af, at omkostningerne ikke må være højere end nødvendigt, hvilket vi selvsagt støtter. Da der – med DI's opbakning – er valgt en finansiel model for implementeringen af oprydningsansvaret, er gennemsigtighed en nødvendig forudsætning for både omkostningseffektivitet og for, at virksomhederne ikke opkræves betaling for oprydning af andre dele af affaldsstrømmen.

I forlængelse heraf skal DI i øvrigt pege på, at virksomhedernes oprydningsansvar alene gælder for filtre, der er markedsført i den aktuelle gebyrperiode – ikke filtre, der allerede findes i naturen.

Omkostningsopgørelse

I Samarbejdsforum for producentansvar for emballage blev de deltagende interessenter enige om en række anbefalinger. DI savner flere aspekter af disse anbefalinger afspejlet i udkastet til bekendtgørelse. Særligt undrer vi os over, at mens bekendtgørelsen omhyggeligt oplister, hvad virksomhederne skal betale for samt andre pligter, indgår der ikke noget om, hvordan de omkostninger, som virksomhederne skal dække, opgøres.

Samarbejdsforum anbefaler en model for omkostningsopgørelsen, hvoraf det bl.a. indgår, at "omkostningerne opgøres af en ekstern part. Kriterierne for opgørelsen (opgørelsesår, aktivitetsniveauer, produktkategorier mm.) fastlægges af det permanente SAF, og opgørelsen bør udføres på baggrund af konkrete optællinger og affaldsanalyser". Dette bør klart fremgå af bekendtgørelsen, eksempelvis i §11. De øvrige elementer i

omkostningsmodellen samt kadencen for konkret optælling kunne også med rimelighed indgå i bekendtgørelsen.

En løbende opgørelse af den faktiske mængde af cigaretfilter i naturen er særligt afgørende for virksomhederne i lyset af, at alt tyder på faldende antal rygere i de kommende, og dermed færre filtre, der skal opsamles – og færre omkostninger for virksomhederne.

Freeriders

Freeridere er en udfordring for alle producentansvarssystemer, men for tobaksprodukter er problemet særligt stort. Det skyldes, at for cigaretter indeholder udfordringen en yderligere dimension end for andre produkter, nemlig cigaretter, der sælges i Danmark ulovligt. Her er ikke tale om danskere, der grænsehandler, men om kriminelle, der helt uden om alle regler og systemer sælger cigaretter. Alt taler for, at disse cigaretter i lige så høj grad som andre cigaretter henkastes i natur- og bymiljø. Branchen påviser løbende med den såkaldte KPMG-undersøgelse, hvilken andel de ulovlige cigaretter udgør.

DI har gentagne gange gjort opmærksom på, at det ikke er rimeligt, at virksomheder, der overholder lovgivningen, skal betale for oprydningen efter tobaksprodukter, som kriminelle har solgt i Danmark. I takt med, at afgifterne på cigaretter hæves, vil dette problem efter alt at dømme blive mere og mere udtalt. DI skal derfor gentage opfordringen til, at den danske regering går i dialog med såvel EU-Kommissionen som andre medlemsstater om at finde en løsning herpå.

Produktudvikling

DI har tidligere beklaget, at engangsplastdirektivet ikke understøtter den cirkulære økonomi, da det er småt med incitamenter – virksomhederne har få handlemuligheder, der kan forhindre rygere i at smide cigaretskodder på jorden. Det er dog – måske – muligt at produktudvikle sig ud af gyldighedsområdet for direktivet. Det vil sige muligheden for at udvikle cigaretter med et filter, der ikke falder inden for direktivets definition af plast. Såfremt denne produktudvikling aktualiseres, formoder DI, at ændringen håndteres ved indberetningen af antallet af markedsførte produkter, da cigaretter med filtre, der ikke falder inden for direktivets definition for plast så ikke indberettes.

Ansvar for gebyropkrævning og data

Afslutningsvis skal DI bemærke, at udkastet til bekendtgørelse er et udtryk for en ny opgavefordeling og organiseringen af producentansvar i Danmark. Virksomhederne og deres organisationer har siden 2006 været pålagt – og påtaget sig – producentansvar på flere områder. Hidtil har organisationen DPA og en række kollektive ordninger varetaget alle opgaverne, eksempelvis indsamling af data fra producenterne. Ifølge udkastet er det

for oprydningsansvaret vedrørende cigaretfilter Miljøstyrelsen og ikke DPA, der skal modtage indberetning af data fra producenterne.

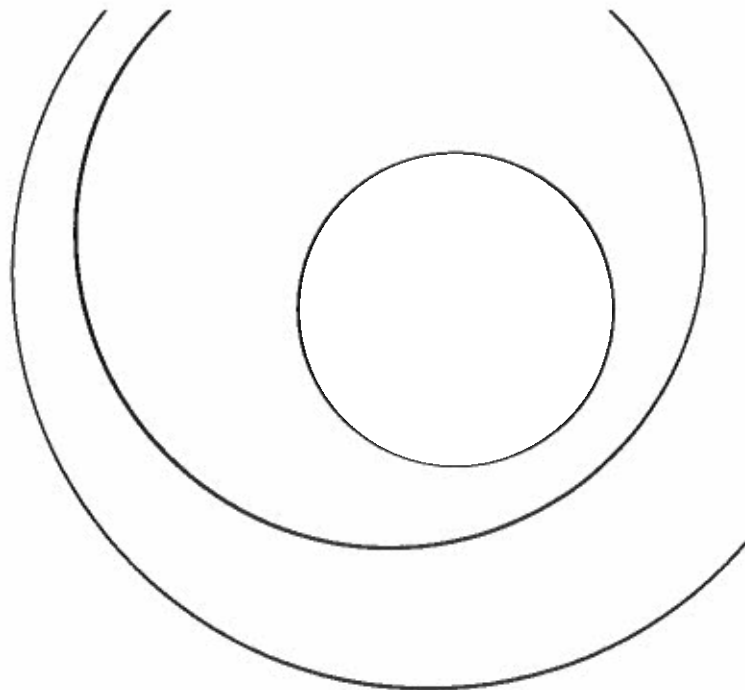
DI opfordrer til, at den nye opgavefordeling overvejes grundigt. Det er vores opfattelse, at der er synergier ved, at én organisation løser dataopgaven.

Med venlig hilsen

Louise Bünemann

DANSK
PRODUCENT
ANSVAR

Miljøministeriet, Departementet

Att.: mim@mim.dk
Kopi: hwolf@mim.dk

Journalnummer: 2021-712

22. august 2022

Høringssvar fra Dansk Producentansvar (DPA) til Udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer

DPA takker for muligheden for at medvirke i en høring forud for endelig udstedelse af ovennævnte bekendtgørelse. DPA har indledningsvis en række generelle kommentarer til udkast til bekendtgørelsen og derudover en række kommentarer til de enkelte bestemmelser.

Overordnet om udkastet til bekendtgørelse

Udkastet til bekendtgørelse repræsenterer et fundamentalt brud på den opgavefordeling og organiseringen af producentansvaret, som er blevet opbygget i løbet af mere end 15 år.

Virksomhederne og deres brancheorganisationer har allerede i 2006 påtaget sig at drive producentansvarene med mest mulig selvforvaltning, herunder ved oprettelse af organisationen DPA og en række kollektive ordninger, som har varetaget alle opgaverne, herunder indsamling af data fra producenterne. Ved den nuværende organisering, skal virksomhederne derfor kun henvende sig ét sted, nemlig til DPA, når de har behov for vejledning vedrørende producentansvar.

Dansk Producentansvar
Vesterbrogade 6D, 4.
DK-1620 København V

Tel: +45 3915 5161
E-mail: info@producentansvar.dk
www.producentansvar.dk

CVR: 29028842
EAN: 5790002305924

Ved nu at ændre indberetningsproceduren og dataflowet for ét producentansvarsområde, filtre til tobaksvarer, ødelægges den synergi, der består ved en ensartet og harmoniseret opgavefordeling, for de nuværende virksomheder med producentansvar, samt for de mere end 40.000 virksomheder, der fremadrettet vil blive omfattet af producentansvar.

Foruden at påføre virksomhederne unødvendige problemer, hvoraf nogle er nævnt nedenfor, er principperne i nærværende udkast til bekendtgørelse efter DPAs opfattelse i strid med udkastet til den politiske aftale, som DPA har set, hvoraf det fremgår:

At det eksisterende administrative set-up for producentansvarsordninger udbygges. Det betyder, at producentorganisationen Dansk Producentansvar (DPA) varetager samme administrative opgaver som i dag, men for alle producentansvarsordninger.

DPA er uenig i, at det fremadrettet er Miljøstyrelsen og ikke DPA, der skal modtage indberetning af data fra producenterne af filtre til tobaksvarer, fordi det bryder med den harmoniserede opgavefordeling på resten af producentansvarsområdet. Ved at ændre indberetningsproceduren, får producenterne af filtre til tobaksvarer ikke samme mulighed for at udnytte de kompetencer, procedurer og systemer, der er opbygget hos DPA gennem mange år. I stedet skal man nu til at opbygge tilsvarende nye kompetencer hos Miljøstyrelsen, alene for at håndtere data fra producenterne af filtre til tobaksvarer.

DPA er også uenig i, at Miljøstyrelsen skal opkræve gebyrerne til DPA. Kravene og intensionerne i det udvidede producentansvar indeholder i den europæiske lovgivning et helt særligt fokus på, at der skal skabes transparens i dataflows og i de økonomiske flows mellem producenterne og de øvrige aktører i sektoren. Det skaber DPA i dag sammen med virksomhederne. Hvis Miljøstyrelsen skal modtage data og opkræve gebyrerne, går dette veletablerede samarbejde mellem virksomhederne og DPA tabt.

For virksomhederne vil en ny organisering medføre forvirring og usikkerhed om økonomien, når det ikke er tydeligt, hvem man betaler til og for hvilke ydelser, ligesom man i modsætning til i dag, skal henvende sig til flere instanser, når der er behov for vejledning i forbindelse med registrering, indberetning og økonomi.

Behovet for at opkræve gebyrer til kommunerne, nødvendiggør ikke at det skal være Miljøstyrelsen, der opkræver disse. Da der alene er tale om gebyrer

og ikke punktafgifter, er der intet juridisk til hinder for, at DPA kunne opkræve disse, med den nødvendige lovhjemmel.

Det er DPAs klare opfattelse, at producentansvaret for tobaksfiltrene bør administreres på samme måde, som det i mere end 15 år er sket, for de eksisterende producentansvarsområder, fordi dette er sket effektivt, med få omkostninger og til myndighedernes, virksomhedernes og de øvrige aktørers tilfredshed. En videreførelse af den nuværende struktur vil give endnu flere positive synergieffekter for nuværende såvel som for nye virksomheder, som fremadrettet vil være omfattet af flere samtidige producentansvar.

Kommentarer til de enkelte paragraffer

§2, 4).

Definitionen af de omfattede produkter kan vise sig at være uklar. Der henvises i bekendtgørelsens § 2, 11) til definitionen af tobaksvarer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU, artikel 2,4.

Definitionen på "tobaksvarer" i artikel 2,4 er efter DPAs opfattelse ikke så præcis, at den udelukker andre typer af tobak, end de der anvendes i forbindelse med klassiske cigaretter. En række af disse andre produkter nævnes også i artikel 2. DPA imødeser derfor, at der kan opstå tvivl om, hvilke produkter der er omfattet af producentansvaret med den i bekendtgørelsen, nævnte definition.

§ 2, 6).

Definitionen af "markedsføring" indeholder en passage om den første tilgængeliggørelse på det danske marked. Bisætningen: *"selvom produktet tidligere har været markedsført på det danske marked under et andet navn og varemærke"*, skaber usikkerhed om, hvilken aktør i distributionskæden, der har producentansvaret. Det bør præciseres, hvornår den førnævnte situation kan optræde.

§7.

Bestemmelsen bør angive en tidsfrist for, hvornår producenten i registret senest skal registrere ophør af producentansvar. DPA foreslår, at der anvendes den samme tidsfrist som i §6, stk. 1, dvs. ændringen skal foretages senest en måned efter virksomheden er ophørt med at have producentansvar.

DPA oplever ofte, at virksomheder først oplyser, at de ikke længere har et producentansvar, når de modtager en opkrævning af gebyrer, hvilket betyder

at virksomhederne afviser at betale gebyrerne. Det medfører unødvendige og omkostningstunge korrektioner af gebyrer, fremsendelse af kreditnotaer m.m. for både virksomheder og for DPA.

§10.

DPA beregner hvert år den gebyrsats, der per kilo eller per stk. skal betales af den enkelte producent per markedsført produktenhed. Gebyret skal betales for de administrative ydelser, som DPA leverer på det enkelte producentansvarsområde. Gebyrsatserne vurderes og godkendes af DPAs bestyrelse og fastsættes endeligt af Miljøstyrelsen før de offentliggøres på DPAs hjemmeside. Hvert producentansvar, skal afholde egne omkostninger og finansieres af hver deres satser. DPA har vanskeligt ved at se, hvordan DPA skal beregne gebyrsatserne for tobaksfiltre, hvis den samlede sats for alle gebyrer allerede er fastsat (0,72 øre er angivet i bekendtgørelsen, som startsats).

Opkrævningen af gebyrerne sker, for de nuværende producentansvars vedkommende, én gang årligt overfor producenterne. Opkrævningen indeholder en specifikation af gebyrerne for de ofte flere producentansvar, som en virksomhed er omfattet af. Virksomhederne får derfor en samlet opkrævning og på samme tidspunkt et samlet billede af omkostningerne til DPA, for alle de producentansvar de er omfattet af. Hvis Miljøstyrelsen skal opkræve gebyrerne for tobaksfiltrene, mister producenterne for dette område denne transparens.

I beregningen af DPAs gebyrsatser indgår de indberettede mængder. Hvis mængderne ikke fremadrettet skal indberettes til DPA, men til Miljøstyrelsen, kan DPA ikke beregne gebyrsatserne, som det sker for de øvrige producentansvarsområder. Der skal derfor så opfindes en særlig gebyrstruktur for dette ene producentansvarsområde.

Bekendtgørelsen mangler i øvrigt bestemmelser om, hvordan DPA modtager sine gebyrindtægter fra Miljøstyrelsen, hvis det er styrelsen der opkræver.

DPA forslår derfor, at de eksisterende systemer for indberetning, beregning og opkrævning af gebyrer til DPA fastholdes i den nuværende systematik, også for éngangsfiltrene, for at gøre det enkelt for virksomhederne og for at skabe størst mulig transparens.

§12.

Bekendtgørelsen mangler anvisninger af, hvordan rettelser af fejlagtigt indberettede mængder skal håndteres, herunder tidsfrister for rettelser og

konsekvenser af rettelserne, samt den dokumentation der skal fremlægges ved rettelser.

Umiddelbart må rettelser i mængder føre til korrektioner i gebyrerne, hvis man skal følge procedurerne i de eksisterende producentansvar. Det forekommer ofte, at der er fejl i indberetningerne af mængder i de nuværende producentansvar. Derfor har DPA i det nuværende indberetningssystem etableret en teknisk løsning til registrering af rettelser og har indarbejdet det i korrektioner af gebyrer. DPA foreslår dette system videreført og med samme bestemmelser, som for de øvrige producentansvar.

Bekendtgørelsen indeholder ikke bestemmelser om, hvordan de såkaldte free-ridere skal håndteres i forhold til indberetning. En free-rider kan være en virksomhed, der et eller flere år efter producentansvaret er trådt i kraft, for sent registrerer sig og påbegynder indberetningen. Denne virksomhed bør være forpligtet til at indberette de mængder, omfattet af producentansvaret, der er markedsført af virksomheden før virksomheden registrerede sig og påbegyndte indberetningen, og dertil bør virksomheden med tilbagevirkende kraft betale de gebyrer, de tidligere har unddraget sig, for at undgå forvridding af konkurrencen mellem virksomhederne.

DPA har i det nuværende indberetningssystem etableret en teknisk løsning, hvor det er muligt at modtage indberetninger for tidligere indberetningsår, og har indarbejdet det i korrektioner af gebyrer med de satser, der var gældende i de tidligere år, hvor indberetningen først er kommet til senere. DPA foreslår dette system videreført og med samme bestemmelser, som for de eksisterende producentansvar.

I forhold til free-ridere er DPA i øvrigt opmærksom på, at der findes forskellige typer af free-ridere. Der er både free-ridere, som består af virksomheder, der ved normal handel afsætter tobaksvarer, men som ikke svarer lovpligtige afgifter til statskassen. Denne type af virksomheder, kan være vanskelige at identificere og det må forventes, at disse virksomheder også vil unddrage sig producentansvaret. Derfor bør myndighederne fra starten indsætte en markant tilsynsvirksomhed, for at finde disse virksomheder.

Den anden type af free-ridere er de aktører, som ved ulovlig handel og smugling indfører cigaretter og filtre til Danmark uden om alle lovlige systemer. Omtalen af en sådan sag fornyeligt i medierne viser, at det drejer sig om endog meget store mængder, der ulovligt indføres. Også her er der fra starten behov for en koordineret indsats mellem forskellige myndigheder, for at finde frem til disse ulovlige distributionskanaler.

I bestemmelsens stykke 5 angives det, at der skal foreligge dokumentation for den virksomhed, der har købt filtre fra en dansk producent, og som efterfølgende har eksporteret disse ud af Danmark. Producenten kan få fradrag for de eksporterede mængder, hvis der foreligger dokumentation fra den eksporterende virksomhed.

DPA har fra eksisterende producentansvar erfaring for, at denne dokumentation ofte ikke foreligger. Derfor har DPA, som en del af det eksisterende indberetningssystem etableret en digital løsning, som sikrer at der kun sker fradrag i mængderne, når den eksporterende virksomhed digitalt i registret har dokumenteret, at de reelt har eksporteret produkterne. DPA foreslår, at virksomhederne i forbindelse med indberetningerne skal indberette den samlede mængden af solgte produkter og særskilt indberette mængden af de efterfølgende eksporterede produkter. Derved kan der gennemføres en digital kontrol af, hvorvidt der forefindes den nødvendige dokumentation for eksporten, hvorved fradraget først kan foretages, når dokumentationen foreligger. DPA anbefaler derfor, at det nuværende system hos DPA videreføres med samme bestemmelser, som det gælder for de nuværende producentansvar.

Som det fremgår af ovenstående, foreslår DPA, at indberetningerne af mængder tilgår DPA på linje med de øvrige producentansvar, hvorved de tekniske systemer, som DPA har udviklet, kan genbruges, for derved at opnå de mest præcise data, som førnævnte eksempler klart beskriver. Det vil også betyde, at producenterne behandles ens, uafhængigt af, hvilke producentansvar de er omfattet af, når reglerne og systemerne er harmoniseret.

§29.

DPA foreslår, at det angives præcist, hvilke stykke af forvaltningslovens §1, som DPA anses som værende omfattet af.

§30.

Strafbestemmelserne indeholder ikke sanktioner ved manglende betaling af gebyrer. For de eksisterende producentansvar er der den primære sanktion, at virksomheden ved manglende indberetning, eller betaling af gebyrer m.m. kan slettes /inaktiveres i producentregistret. Denne sanktion mangler i nærværende bekendtgørelse. DPA foreslår at denne sanktion indføres i bekendtgørelsen.

Der mangler i det hele taget en hjemmel i bekendtgørelsen, der fastlægger i hvilke tilfælde en virksomhed, af den registeransvarlige (DPA), kan slettes fra producentregistret. Det kan fx være i tilfælde af manglende vedligeholdelse

af oplysninger i registret, ved manglende betaling af gebyrer, herunder registreringsgebyr og årsgebyrer, eller i forbindelse med at virksomheden afgiver urigtige eller vildledende oplysninger.

DPA har for de eksisterende producentansvar set mange eksempler på virksomheder, som registrerer sig, men aldrig betaler registreringsgebyrer, årlige gebyrer eller indberetter. I disse tilfælde er det nødvendigt, at DPA har hjemmel til at slette /inaktivere de pågældende virksomheder fra producentregistret, indtil de opfylder registrerings- og/eller indberetningspligten jf. §5 og §12 og har betalt de udestående gebyrer. Hvis ikke vil det fejlagtigt fremstå i registret, som om virksomhederne efterlever deres producentansvar. Det vil være konkurrenceforvridende og til ugunst for de lovlydige virksomheder.

Afslutning

DPA har tidligere meddelt ministeriet, at der skal være tilvejebragt en finansieringsmodel, hvis DPA skal etablere de nødvendige systemer, inden lovgivningen træder i kraft 5. januar 2023. I skrivende stund er denne finansiering ikke tilvejebragt.

Hvis nogle af DPAs kommentarer skulle give anledning til spørgsmål stiller DPA sig naturligvis til fuld disposition, for at besvare disse.

Med venlig hilsen
Dansk Producentansvar

